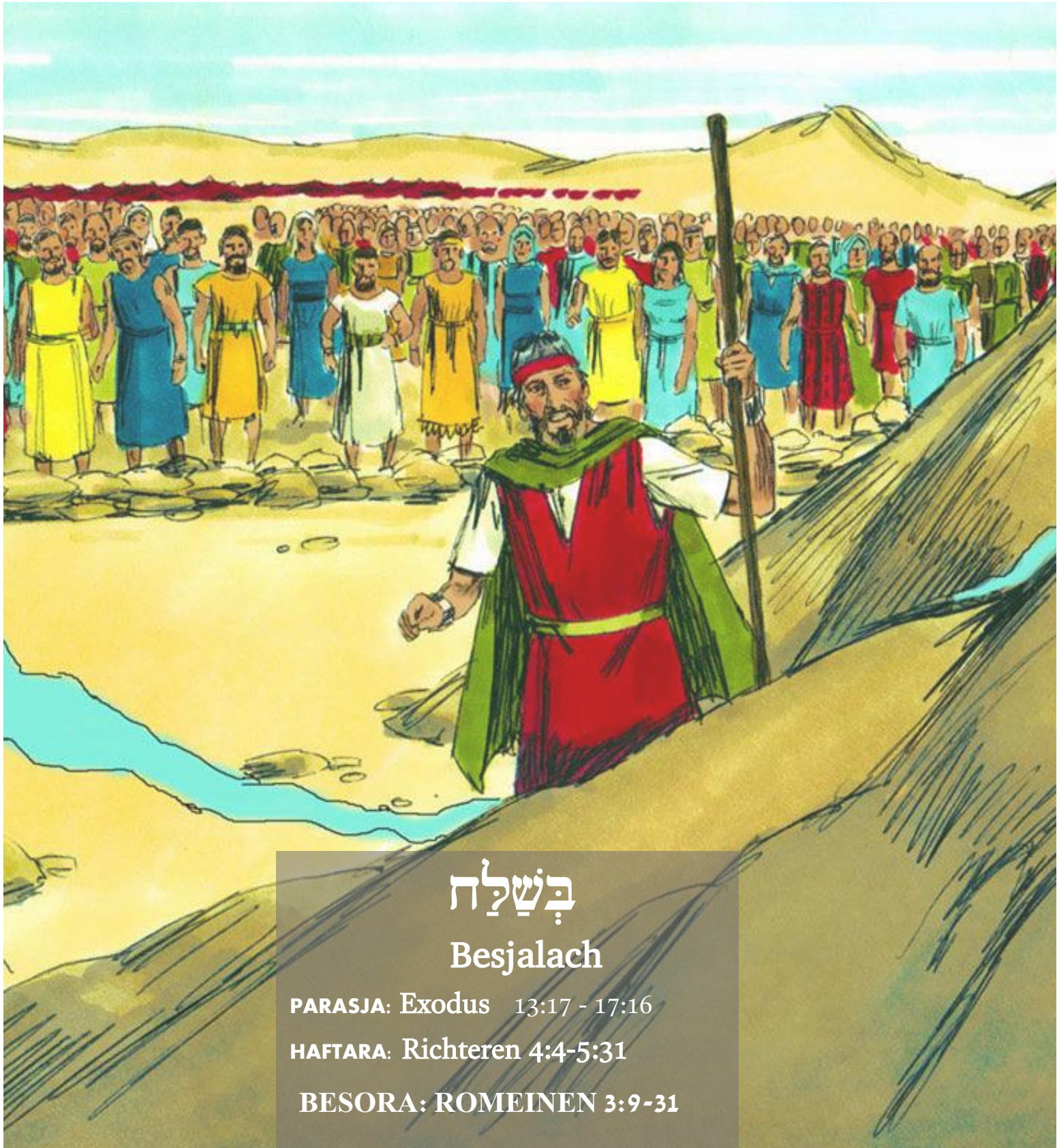

SHABBAT שבת שלום SHALOM

Editie 910

Januari 30 , 2021 – 17 Sj'vat ,5781

בְּשַׁלַּח

Besjalach

PARASJA: Exodus 13:17 - 17:16

HAFTARA: Richteren 4:4-5:31

BESORA: ROMEINEN 3:9-31

LATEN WE SAMEN BIDDEN

WJAFC

World Jewish
Advetist

Friendship
Center

We bidden elke week voor de Joodse Vriendschapsbediening en hun partners. Ik stel voor, dat onze vrienden van 31 Januari tot en met 6 Februari bidden voor Wilson Christian Garrett, die probeert een Joodse Adventistische Vriendschapscentrum te starten in Albuquerque (NM). Laten we bidden voor Wilson daar zijn bediening niet makkelijk is.

Een wekelijks nieuwsbrief van informatie en, voorlichting gepubliceerd door de World Jewish Adventist Friendship Center onder de paraplu van de Algemene Conferentie-Departement Adventist Mission wjafc.globalmissioncenters.org

SHABBAT שבת שלום SHALOM

Jan 30 2021 - 17 Sj'vat 5781

Editie 910

Auteur

Engelse Editie: ©

Richard-Amram Elofer

richard@elofers.com

Spaanse Editie

Claudia Mascero

Masiero.ca@gmail.com

Russische Editie:

Alexandra Obrevko

sashok_1@mail.ru

Franse Editie:

Sabine Baris

Sabinebaris@gmail.com

Portuguese Editie

Carlos Muniz

cdmuniz@gmail.com

Nederlandse Editie:

Nederlandse Vertaalteam

Editor. *Hubert Pauletta*

h_pauletta@outlook.com

In Deze Editie

Nieuws.....	3
Parasja.....	4/6
Haftara.....	7
Besora-Apostolisch.....	7/8
Inspiratie hoek.....	9/10
Vert -Traditie	10
Kids Parasja ... ©Darlan Grossi e Leticia Assef ...	11

© Freebibleimages.org - afbeeldingen

website:WJAFC

wjafc.globalmissioncenters.org

[om u in te schrijven voor onze nieuwsbrief/parajsa om enkele \(hulp\)middelen te downloaden sjabbat school lesboek in het hebreuws en andere documenten\).](#)

[shalom adventure magazine online:](#)

www.shalomadventure.com

Als u artikelen, wilt lezen, video's bekijken, inlichting over het jodendom en israël, deze website is speciaal voor u.

Russische Website:

<http://www.boruh.info/> Dit is een Russische website, met veel artikelen en de parasja wordt wekelijks hier geplaatst.

INTERNATIONALE HERDENKINGSDAG IN NAGEDACHTENIS VAN DE SLACHTOFFERS VAN DE HOLOCAUST

Zoals we al hadden aangekondigd, heeft de wereld op 27 Januari de Internationale Herdenkingsdag in nagedachtenis van de slachtoffers van de Holocaust gevierd. Veel verklaringen zijn in Israël gedaan, en betreuren dat de wereld geen enkele les heeft geleerd van de Holocaust en de Nazi Barbarije vanwege het toenemend Antisemitisme in de wereld vandaag. Een lezer van onze nieuwsbrief heeft gewezen op de publicatie van een speciale uitgave van het Christian History Institute, uitgave 133 die gewijd is aan de Christelijke Joodse relatie. Deze folder heet "Christendom en Jodendom". Veel artikelen zijn in het bijzonder interessant voor ons publiek. Hier zijn enkele voorbeelden van artikelen gepubliceerd in dit tijdschrift: om toegang te krijgen tot dit tijdschrift kan je [HIER](#) klikken:

- *Christendom en Jodendom*. Wist je het?. "Context om licht te werpen op de complexe geschiedenis van Jodendom en Christendom samen" door de redacteurs.
- *Geloof gescheiden* "Hoe een geloof twee werden—en hoe hun conflict begon", door Eliza Rosenberg.
- *Foto's van Joden in het NT*, "Hoe enkele auteurs van het NT Joden behandelden in hun geschriften", door Eliza Rosenberg.
- *Volk van de Tora*, "Rabbinaal Jodendom 101", door de redacteurs.
- *Heidense verhalen*, "Hoe een beperkte bescherming van Joden zich ontwikkelde in vervolging" door Miri Rubin.
- *"Grove aanval"*, Het ontstaan van de getto door Paul E. Michelson.
- *Uitkijken naar demonen*, "'Gouden mond van de heilige' predikte tegen Joden", door Matt Forster
- *Groter dan het leven*, "Christelijke denkers Adopteerden Joodse symbolen—maar wantrouwden hun bronnen", door Edwin Woodruff Tait.
- *Kabbalah*, "Een verrassende plaats van ontmoeting", door Harvey J. Hames.
- *Christelijke Geschiedenis Tijdlijn*: Christendom en Jodendom, "Een onbehaaglijke 2000 jaren", door de redacteurs.
- *"Nooit zal ik vergeten"*, "Van 1933 tot 1945, Duitsers—enkele van hen Christenen—vermoordden zes miljoen Joden", door Chris Gehrz.
- *Joden, leugens en Nazis*, "Heeft Luther de weg vrijgemaakt voor Hitler?", door Eric W. Gritsch.
- *Een land die heilig genoemd wordt*, "De stichting van de Staat Israel leidde nieuwe vragen in voor Joods-Christelijke relaties", Robert O. Smith.
- *Nozrim en Meshichyim*, "Messiaans Jodendom combineert Joodse en Christelijke invloeden, maar niet zonder strijdpunt", door Yaakov Ariel.
- *"Messiaans Jodendom ervarend"*, door Paul Phelps.
- *"Ons Joods leven"*, "Joodse denkers, schrijvers, leiders en kunstenaars met blijvende impact", door Jennifer A. Boardman.
- *Verdriet en zegen*, "Twee theologen proberen de moeilijke geschiedenis in deze kwestie te belichten", door Ellen T. Charry en Holly Taylor Coolman.

En natuurlijk zou een niet serieuze folder niet eindigen met een lijst van referenties en bronnen, daarom eindigt deze uitgave met Christelijkheid en Jodendom: Aanbevolen bronnen, "Aanbevelingen van onze redactie en de schrijvers van deze uitgave, om je te helpen door de geschiedenis van Christelijk/ Joodse relaties te navigeren", door de redacteurs.

VOLGENDE JOODSE VIERING

Elke Jood weet, dat wanneer de viering van Toe Bisjvat voorbij is, we de viering van Poerim naderen, dat altijd aan het eind van de winter is of de 14^e Adar, een maand voor Pesach. Dit jaar zal Poerim zijn op 26 Februari. Over een maand. Er is niet genoeg tijd om een mooie viering Online voor te bereiden. Daar we nu geen ruimte meer hebben zullen we binnenkort op deze viering terugkomen.

Farao stuurde uiteindelijk B' nee Israël weg uit Egypte. Met steunpilaren van wolk en vuur, leidt G-d hen naar Erets Israël, de Filistijnen vermijdend, via een lange route, (de kortste weg zou door Gaza geweest zijn). Farao betreurt het verlies van vele slaven en achtervolgt Israël met zijn leger. De Israëlieten zijn zeer bang, aangezien de Egyptenaren dichterbij komen, maar G-d beschermt hen. Mosje heft zijn staf op en G-d splijt de zee, en stelt het volk van Israël in staat om veilig over te steken. Farao, wiens hart door G-d is verhard, beveelt zijn leger om te achtervolgen, waarna het water op het Egyptische leger stort. Mosje en Mirjam leiden de mannen en de vrouwen, respectievelijk, in een lied van dankzegging. Na drie dagen van reizen, waarbij ze slechts bitter water in Mara vinden, klagen de mensen. Mosje produceert op wonderbaarlijke wijze drinkbaar water. In Mara ontvangen zij bepaalde mitswot. De mensen klagen, dat zij beter voedsel in Egypte aten. G-d zendt kwartels als vlees en verstrekt manna, een wonderlijk brood dat elke dag uit de hemel valt behalve Sjabbat. Op Vrijdag valt een dubbel gedeelte, om te voorzien in de behoeften op de Sjabbat. Niemand kan meer dan zijn dagelijkse gedeelte verkrijgen, maar de manna die op Vrijdag wordt verzameld is voldoende voor twee dagen, zodat de Joden op Sjabbat kunnen rusten. Wat manna wordt terzijde gelegd, als gedenkteken voor toekomstige generaties. Wanneer de Joden opnieuw over een gebrek aan water klagen, produceert Mosje op wonderbaarlijke wijze, water vanuit een rots. Dan valt Amalek aan. Josjoe'a voert de Joden aan in de strijd, terwijl Mosje voor hun welzijn bidt

SJABBAT VAN GEZANG

Een gedeelte van de Tora genaamd Besjalach wordt gelezen op de Sjabbat van Gezang (Sjabbat Sjirah). Deze naam werd aan deze Sjabbat gegeven omdat we in dit gedeelte van de Tora het verhaal kunnen lezen van de splitsing van de Rode Zee en het lied dat Mosje en het volk van Jisraeel zongen, waarbij ze Hasjeem prezen voor het grote wonder dat ze zojuist hadden gezien. In Exodus 15:20 staat geschreven: "Mirjam de profetes, de zuster van Aharon, nam een tamboerijn in haar hand, en alle vrouwen gingen haar achterna, met tamboerijnen en dansen". Dit is de reden, dat de Joodse traditie zegt dat de mannen en vrouwen afzonderlijk zongen. Mosje leidde de mannen terwijl Mirjam de vrouwen leidde. De Tora vertelt ons ook dat de vrouwen, naast het zingen, hun tamboerijnen bespeelden en zich verheugden met dansen. Volgens de Geleerden hadden de vrouwen zo'n groot geloof dat Hasjeem het Joodse volk zou bevrijden, dat ze voor de Uittocht de tamboerijnen hadden gemaakt voor deze gelegenheid.

HASJEEM'S AANWEZIGHEID

Hasjeem's aanwezigheid vergezelde de Jisraelieten tijdens de Exodus, zoals het is geschreven: 'HASJEEM ging voor hen uit, des daags in een wolkkolom om hen te leiden op de weg, en des nachts in een vuurkolom om hun voor te lichten, zodat zij dag en nacht konden voortgaan. Zonder ophouden bleef de wolkkolom des daags en de vuurkolom des nachts aan de spits van het volk'', (Exo 13:21-22)

Tot nu toe was in de Hebreeuwse tekst van het Exodus verhaal de naam die gebruikt werd om naar God te verwijzen Elohiem, een naam die JisraeEl eraan herinnert dat Hasjeem de leiding over hen heeft. Nu, voor de eerste keer in de overlevering van Exodus, wordt de naam jhwh gebruikt, om de mensen eraan te herinneren dat Hasjeem de beste vriend en gids van Jisraeel is. Hasjeem staat nu voor Zijn volk, leidt Zijn volk, voorziet Zijn volk van licht, geeft overdag schaduw aan de woestijnhitte en 's nachts warmte aan de woestijnkou. Het gebruik van de naam jhwh duidt op de buitengewone wegen van Hasjeems voorzienigheid; en hoe deze wonderen zich herhalen, net als de buitengewone wonderen die Hij verrichtte voor Jisraeel in Egypte. Rabbijn Leff voegt eraan toe: "We staan vandaag op de rand van verlossing en worden getest om te zien of we de verlossing van G-d verdienen. We kunnen het brengen van Masjiach gerust aan God overlaten, maar wij moeten zijn komst verdienen". Alleen door onze toewijding aan de Tora en de Bijbel te verdiepen, door ons te wijden aan het dienen van G-d op alle gebieden van het leven, door de chamets (zuurdesem / zonde) uit ons hart te verwijderen, zullen we ons van onze drie dagen in de woestijn met succes ontheffen.

DOELLOOS RONDDWALEN?

Het begin van hoofdstuk 14 onthult dat Hasjeem nu een ongebruikelijke zet beveelt: "HA-SJEEM sprak tot Mosje: Zeg tot B'nee Jisraeel, dat zij teruggaan en zich legeren voor Pi-Hachiroth, tussen Migdol en de zee; recht tegenover Baäl-Sefon zult gij u legeren, aan de zee.

Dan zal Farao van B'nee Jisraeel denken: zij zijn in het land verdwaald, de woestijn heeft hun de weg versperd. En Ik zal het hart van Farao verharden, zodat hij hen achtervolgt. Dan zal Ik Mij aan Farao en aan zijn gehele legermacht verheerlijken", (Exo 14:1-4). Het lijkt erop, dat Farao de superioriteit van de G-d van Israël nog niet heeft geaccepteerd.

Ondanks Hasjeem's daden tegen Egypte in de tien plagen, is Farao er nog niet van overtuigd, dat Hasjeem met Jisraeel is.

In eerste instantie verdrijft hij hen weg, met de volledige bedoeling dat zij niet zouden terugkeren, en ook hier verwijt hij zichzelf, "Waarom hebben wij dat gedaan, dat wij Jisraeel hebben laten trekken, dat zij ons niet dienden?", (Exodus 14:5). Bovendien interpreteert hij hun terugkeer, waarvan gesproken wordt in vers 2 als zijnde verloren in de woestijn, "zij zijn in het land verdwaald, de woestijn heeft hun de weg versperd", (Exodus 14:3). Farao ziet in deze wending geen bewijs van een verdergaande vlucht uit Egypte, maar eerder het omgekeerde. Op de hoogte te zijn gebracht van deze wending in de route van Jisraeel, verandert Farao van gedachten.

Door Jisraeel te laten gaan, verloor Farao zijn arbeidskrachten. Natuurlijk is hij niet gelukkig zonder arbeiders - hij wil Jisraeel terugbrengen naar Egypte en naar slavernij. Daarom verzamelt hij nu zijn legers om tegen Jisraeel uit te trekken: 'Daarop spande hij zijn wagen aan en nam zijn volk met zich. Hij nam zeshonderd uitgelezen wagens, ja, al de wagens van Egypte, alle volledig bemand..... zodat hij de Israëlieten achtervolgde. (Exo 14:6-7,8). De wagens die Farao meenam, waren strijdagens. Het primaire doel was om Jisraeel zo snel mogelijk in te halen, voordat ze zich konden bevrijden uit de wanhopige positie waarin hij dacht dat ze zich bevonden. Hij probeerde daarom zoveel mogelijk voertuigen te verzamelen voor het transport van zijn troepen. De Tora herhaalt verschillende keren, dat het Hasjeem was die het hart van Farao verhardde: Zo verhardde HASJEEM het hart van Farao, de koning van Egypte, zodat hij de B'nee Jisraeel achtervolgde. Maar B'nee Jisraeel zetten hun uittocht voort, door een verheven hand geleid. (Exo 14:8, 17). Farao was aangekomen op een punt waarop geen terugkeer mogelijk was. Nu zal Hasjeem alle landen in het Midden-Oosten laten zien dat Hij de levende God is, en niemand kan zich tegen Hem verzetten zonder gevolgen. In feite, zich verzetten tegen Jisraeel als Hasjeem's volk, is zich rechtstreeks tegen Hasjeem verzetten: "En de Egyptenaren zullen weten, dat Ik HASJEEM ben, doordat Ik Mij verheerlijken zal aan Farao, aan zijn wagens en aan zijn ruiters. (Exo 14:18).

Rabbijn Hirsch vertaalt deze passage: "De openbaring van het volle gewicht van Mijn macht zal de Egyptische wereld een les leren en zal dienen als waarschuwing voor allen die, zoals Farao, hun grootheid en succes en de overwinning van naties op een zuiver militaire basis plaatsen en daarbij elk element van moraliteit negeren".

Er werd aan Farao gemeld, dat de Jisraeeliëten waren gevlucht van de macht van Baäl Tzafon (god van het noorden), wiens verschrikkingen, het binnengaan van het volk in de woestijn, had voorkomen en ze vluchtten in paniek terug naar het land die ze waren ontvlucht. Hierin zag Farao de nederlaag van de Godheid, die tot dat moment Israël leidde. Farao had nu spijt van zijn beslissing, om de mensen helemaal uit zijn dienst vrij te laten, een beslissing die hij nu beschouwde als haastig gemaakt, waartoe hij door zijn geloof in de Almacht van de Godheid werd gedwongen. Als koning van Egypte, had hij respect voor de principes van het aanvaarde internationale recht moeten tonen. Israël was niet langer het slavenvolk, die hij van zijn voorouders had geërfd. Ze gingen " door een verheven hand geleid", (Exodus 14:8) uit, als vrije en onafhankelijke mensen, die hij zelf had geëmancipeerd. Hij had geen enkel recht meer over hun en de poging om het juk van de slavernij weer op hun te leggen, was een gewelddadige daad van ontvoering, die universeel wordt veroordeeld.

LEREN HASJEM TE VERTROUWEN

Bij het verder lezen van het Exodus-verhaal ontdekken we dat de wonderen van de Exodus en de oversteek van de Rode Zee niet voldoende waren om het geloof van Jisraeel te vestigen:

: "En zij kwamen in Mara, maar zij konden het water van Mara niet drinken, omdat ze bitter waren", (Exodus 15:23). Waarom gebruikt de Tora het woord "ze" waren bitter, in plaats van "de wateren waren bitter?". Rabbi Morgensztern van Kotzker legt uit, dat "ze waren bitter" naar de mensen zelf verwijst. Als iemand verbitterd is, dan smaakt alles bitter. Voor een verbitterd persoon is niets in het leven positief. Zo iemand maakt zichzelf ellendig en de mensen om hem heen lijden. Hij denkt, dat hij gegronde redenen heeft voor zijn verbitterdheid, maar de bron is binnen hemzelf. Rabbi Packouz zegt: "Neem verantwoordelijkheid voor je eigen leven! Doe je best om het positieve te zien – Houd een lijst bij van positieve dingen waar je dankbaar voor moet zijn, van groot tot klein, en geef ze dan prioriteit. Dit zal je aandacht richten op het positieve.

Verlicht je kijk en je zult in een veel aangename wereld leven!". Het bittere water bij Marah wordt gezien als een nationale gebeurtenis die tot op de dag van vandaag weerklinkt in de Israëlitische collectieve ervaring. Drie dagreizen trokken zij door de woestijn zonder water te vinden.....Daar gaf Hij (Hasjeem) hun inzettingen en verordeningen en daar stelde Hij hen op de proef", (Exodus 15:22, 25). Bij Marah ontving B'nee Jisraeel Tora (instructie) en deelde een collectieve leerervaring. Op dit moment heeft Jisraeel een afstand van drie dagen gereisd, vanaf de plaats van hun eerste openbaring - het spijten van de zee - en zij hebben dorst. Waar zij naar zoeken is meer dan fysieke levensonderhoud. Zij smeken voor een voortdurende openbaring, een doorgaande dialoog met Hasjeem, Als reactie daarop krijgen ze bepaalde wetten van de – *chok oe' misjpat*. terwijl hij zeide: Indien gij aandachtig luistert

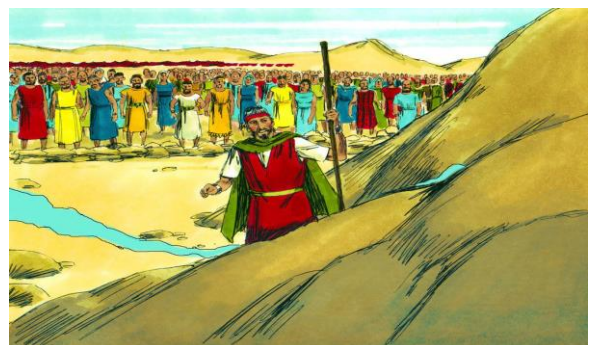
שמעו תשמעו sjema tisjma naar de stem van HASJEEM, uw God, en doet wat recht is in zijn ogen, en uw oor neigt tot zijn geboden en al zijn inzettingen onderhoudt, zal Ik u geen enkele van de kwalen opleggen, die Ik de Egyptenaren opgelegd heb; want Ik, de HASJEEM, ben uw Heelmeester. (Exo 15:26). Rabbi Hirsch zegt dat "de verdubbeling [*שמעו תשמעו*] impliceert dat men uitsluitend aandacht schenkt aan de stem van God. Deze exclusieve aandacht zal openbaren welke handelwijze in een bepaald geval moet worden gevolgd, wat in Zijn ogen de juiste en eerlijke handelwijze is. Sinds die dag laten de Israëlieten geen periode van drie dagen voorbijgaan tussen openbare lezingen van de Tora.

Dit is waarom de lezing van de Tora duizenden jaren op Maandag, Donderdag, en Sjabbat is geweest. Dit geestelijke levensonderhoud had B'nee Jisraeel verhief, en stond hen toe om de beproevingen en de uitdagingen tegemoet te treden, die voor hen lagen. Hun reis voortzettend, kwamen zij bij een plaats genaamd Elim"; Daarna kwamen zij in Elim; daar waren twaalf waterbronnen en zeventig palmbomen, en zij legerden zich daar aan het water. (Exo 15:27) Het is interessant om op te merken, dat de Kinderen van Jisraeel naar Elim kwamen, vanuit Marah, waar zij over het bittere water rebelleerden. Zij waren slechts één dag in Mara; zij brachten dagen in Elim door, genietend van zoet, overvloedig water. De Chofetz Chaim, Rabijn Yisrael Meir Kagan, becommentarieert, dat menselijke wezens een beperkte visie hebben. Omdat wij beperkte visies hebben, zitten wij vol klachten. Wij jammeren en ergeren ons over dingen, die niet zijn zoals wij die wensen. Er is altijd iets dat mist. Als de Israëlieten zich ervan bewust zouden zijn geweest, dat zij spoedig water in Elim zouden hebben, zouden zij niet met hun klachten naar Mosje zijn gegaan, dat zij water misten. Zij moesten alleen een beetje geduldiger zijn. Als zij alleen maar hadden gewacht, zou het beter uitgekomen zijn, dan zij zich hadden voorgesteld. Als wij geduldig kunnen blijven, werken aan het vertrouwen in Hasjeem en actie ondernemen, waar wij kunnen, zullen wij niet onnodig lijden, door ervan uit te gaan, dat wij in de toekomst zullen lijden. (aish.com).

©Freebibleimages.org

***En de kinderen Israëls gingen er in, midden in de zee, op het droge, en het water was hun tot muren ter rechter hand en ter linkerhand.
(Exo 14:22)***

©Freebibleimages.org

***Zie, Ik zal daar vóór u op de rots bij Horeb staan; dan zult gij op de rots slaan en daaruit zal water te voorschijn komen, zodat het volk kan drinken. En Mosje deed also voor de ogen van de oudsten van Israël.
(Exo 17:6)***

HAFTARA Richteren 4:4-5:31

We hebben over het algemeen een zeer negatieve kijk op het volk van Jisraeel in de tijd van Richteren, maar als we dit boek lezen is het "essentieel om niet te vergeten, dat gecombineerde jaren van vrede en trouw veel groter waren dan de jaren van mislukking. Altijd werd de Rechter door God gekozen, en wanneer hij of zij de mensen opriep zich te bekeren, reageerden ze", (Scherman 2004, 117). De tekst van deze haftara gaat over Deborah, wiens naam "bij" betekent: "Nu was Deborah, een vrouw die een profetes was, de vrouw van Lappidoth, aan het oordelen over Jisraeel in die tijd", (Rechters 4:4). Er is hier een vraag over de vertaling van deze vers: Radak vertaalt de uitdrukking zoals die hier is: "vrouw van Lappidoth", en zegt dat "Lappidoth in feite Barak was, de legeraanvoerder; Barak en Lappidoth "bliksemflitsen" worden daarom door elkaar gebruikt." (Rubin Commentary, 137). Sommige andere Joodse commentatoren, zoals Ralbag en Metzudoth, vertalen de tekst echter niet zo, dat ze de 'vrouw van Lappidoth' was, maar eerder een 'vurige vrouw'; die zeggen dat het woord Lapid 'fakkel' betekent, wat impliceert dat Deborah energiek en besluitvaardig was. (Scherman 2004, 137). Rasji, gebaseerd op de Midrasj, vertaalt dit als "een vrouw die lonten maakte voor gebruik in de Tabernakel". (Scherman 2004, 137). De naam Barak betekent "bliksemschicht", wat suggereert dat hij wordt opgeroepen door het "flitsende zwaard" van de Heer. Het is ook interessant op te merken dat zijn naam behoort tot de geloofshelden in de brief van Hebrëen: "En wat zal ik nog meer zeggen? Want de tijd zou me ontbreken als ik vertel over Gideon, Barak, Simson, Jefta, ook over David en Samuël en de profeten. Door geloof veroverden ze koninkrijken, oefenden gerechtigheid uit, verkregen beloften, sloten de muil van leeuwen, doofden de kracht van vuur, ontsnapten aan de scherpte van het zwaard, werden sterk gemaakt uit zwakheid, werden machtig in oorlog en lieten vreemde legers vluchten", (Hebr.11:32-34). Deborah was de eerste rechter die werd beschreven als een profetes en de eerste van wie er wordt gezegd, dat ze rechtszaken voor de natie besliste. Ze werd op een speciale tijd gekozen om uit te gaan in een oorlog met de Kanaänieten, om een einde te maken aan hun overheersing. Een andere vrouw voor Deborah werd een profetes genoemd, en ze wordt beschreven in onze Sidra voor deze week. We hebben het over Mirjam, de zuster van Mosje en Aharon, maar ze stond niet bekend als een Rechter in Israël: "Mirjam zong voor hen: 'Zing voor HASJEEM, want Hij is hoogst verheven! Het paard en zijn berijder heeft Hij in de zee geworpen'", (Exodus 15:21). Mirjam was de eerste profetes in Jisraeel. Hasjeem gebruikt zowel mannen als vrouwen om zijn wil aan de mensheid te openbaren. Deze voorbeelden zijn hier om ons te vertellen, dat we niet het recht hebben om vrouwen in de bediening te beperken wanneer Hasjeem ze roept. Precies zoals Mirjam een grote steun voor Mosje was, steunde Deborah Barak die volgens sommige commentatoren haar echtgenoot zou kunnen zijn en die de leider van het leger van Israël was: "Toen zei Deborah tegen Barak: 'Sta op! Want dit is de dag waarop HASJEEM Sisera in uw hand zal leveren. Is HASJEEM jou niet voorgegaan?' Dus kwam Barak naar beneden van de berg Tabor met 10.000 mannen die hem volgden. HASJEEM wierp Sisera en al zijn wagens en heel zijn leger in verwarring voor Barak met de scherpte van het zwaard. Toen stapte Sisera van zijn wagen en vluchtte te voet", (Richteren 4:14-15). Gedurende deze tijd was het volk van Jisraeel niet erg goed georganiseerd, en de twaalf stammen leefden alsof elk een apart volk in een apart land was. Jisraeel had op dat moment geen bestaand leger en was niet in staat tot verenigde actie totdat een vrouw (Deborah), hen opriep voor de strijd van HASJEEM. Degenen die reageerden op de oproep waren allemaal onprofessionele vrijwilligers, geen getrainde vechters. Deze vrijwilligers waren niet vol moed om op te staan en de vijand onder ogen te zien, en de glorie van de overwinning ging naar een vrouw (Yael). Hoofdstuk 5 van Richteren is een lied gezongen door Deborah, die niet alleen een profetes was, maar ook een dichteres. NIV commentaar bevestigt: "Het Hebrëuws dat in dit lied wordt gebruikt, toont aan dat het een van de oudste poëzie-stukken is", in de Tenach. Het was gebruikelijk om een nationale overwinning met liederen te herdenken, en twee boeken die in de Tenach worden genoemd, zouden verzamelingen van dergelijke liederen kunnen zijn: het "Boek van de oorlogen van HASJEEM", (Numeri 21:14), en het "Boek van Yashar", (Jozua 10:13). Het is interessant op te merken, dat het wonder en de overwinning in Debora's tijd zo'n lied produceerden, terwijl de andere bevrijdingen die in het boek Richteren worden genoemd, dat niet deden. Scherman vermeldt het feit, dat deze haftara wordt gelezen met Parasjat Besjalach, die het lied van Mosje omvat, en zegt: "De twee liederen lijken opvallend veel op elkaar, omdat ze vertellen over de ondergang van wrede onderdrukkers en de verhevenheid van Jisraeel tot nieuwe hoogten van spirituele waarneming".

Wij hebben heel vaak een verkeerd wereldbeeld van de Bijbel en de G-d van Israël, die trouwens dezelfde G-d is van de Apostolische Geschriften of het Nieuwe Testament. Joden en Christenen aanbidden dezelfde God. Deze verkeerde kijk op de wereld is, dat G-d's liefde, beloften en profetieën in de Apostolische Geschriften voorwaardelijk zijn. Er wordt gezegd of geloofd, dat we "Gehoorzaam moeten zijn, om Zijn zegeningen te verdienen", dit is vooral waar wanneer we over het land van Israël debatteren en de rechten van het volk van Israël om in dat land te blijven. G-d heeft de ballingschap van Israël toegestaan, omdat Israël niet trouw is geweest aan G-d, en dus kan de moderne terugkeer van Israël naar hun thuisland niet de vervulling van enige profetie zijn, omdat Israël nog steeds ongehoorzaam is, vooral omdat Israël Jesjoea nog steeds niet als hun Messias accepteert. We zouden dit wereldbeeld en verkeerd begrip van de Bijbel (de Tanach), hier willen uitdagen. Het is goed om hierover na te denken terwijl we over de Uittocht reflecteren. Een discussie in de midrasj tussen de engelen vertelt ons, dat deze discussie niet nieuw is, en zeker niet alleen een christelijke discussie, er wordt gezegd; De Tora bevestigt, "Maar de Israëlieten gingen op het droge midden door de zee, (Exo 14:29), en de Midrasj zegt: "Hoe kunnen mensen die afgodenaanbidders zijn, op het droge in het midden van de zee lopen?", (Exodus Rabba 26:4). Met andere woorden, de Israëlieten verdienden duidelijk niet zo'n groot wonder als het splijten van de zee en het lopen op droog land; het morele verschil tussen hun en de Egyptenaren was niet voldoende gemarkeerd om te rechtvaardigen, dat sommigen gered werden terwijl anderen verdronken. Wonderen verrichten voor hen die het niet verdienen is, volgens Christelijke traditionele opvatting, discriminerend en presenteert zelfs G-d met morele moeilijkheden. De eerste reflectie op dit onderwerp en bezwaar tegen de wonderen van G-d ten gunste van Zijn volk, is om te vragen: wie in deze wereld verdient iets van God?. Paulus beantwoordt deze vraag en herinnert eraan, dat "Wij hebben immers zojuist én Joden én Grieken beschuldigd dat zij allen onder de zonde zijn, zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één.", (Rom 3:9-12), en deze waarheid dat niemand iets verdient, omdat iedereen zondaars zijn, is geen nieuwe waarheid onthult door de Apostolische Geschriften, maar een waarheid die al in de Hebreeuwse Bijbel was onderwezen. De teksten van Paulus zijn directe citaten van psalmen 14 en 53, in deze laatste psalm wordt gezegd: "Ieder van hen heeft zich afgekeerd, tezamen zijn zij verdorven, er is niemand die goeddoet, zelfs niet één", (Psalm 53:4). Niemand verdient dus iets in deze wereld, jij niet en ik niet. Echter het is duidelijk dat Israël niets verdient, de Bijbel zegt dat het grote verschil tussen Israël en de Egyptenaren hun geloof is. Het volk van G-d heeft niet meer verdiensten dan andere mensen, ze zijn allemaal zondaars en hebben Masjiach nodig om gered te worden, maar Israël demonstreerde hun geloof door het paasbloed op de deuren van hun huizen. Ze toonden hun geloof door midden in de nacht Egypte te verlaten zonder te weten waar ze heen gingen. Rabbijn Sja'oeel bevestigt deze waarheid voor ieder van ons, "Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, heeft ons door Zijn grote liefde, waarmee Hij ons liefgehad heeft, ook toen wij dood waren door de overtredingen, met Christus levend gemaakt – uit genade bent u zalig geworden..... Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.", (Efeziërs 2:4-9). 'G-d is liefde', het is een bevestiging van de Bijbel en de Uittocht is een grote illustratie van deze liefde van God voor ons en voor iedereen op aarde. Hij is vol van genade. Zijn vergeving is altijd voor ons beschikbaar. Beschikbaar, maar niet automatisch omdat vergeving en redding voorbehouden zijn aan iedereen, die vertrouwen heeft in G-d, in Zijn liefde en in Zijn Masjiach. Het bloed van het lam dat door de Israëlieten op de deuren werd gezet, was een symbolische daad van hun geloof in het bloed van de Messias. 'Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen. (Efeziërs 2:8-9). "Daarom zal uit werken van de wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd worden. Door de wet is immers kennis van zonde". (Rom 3:20). Dus bevestig ik, dat de beloften die G-d aan zijn volk heeft gedaan niet voorwaardelijk zijn, en niet evenredig aan hun trouw aan de wet van G-d, omdat niemand gerechtvaardigd wordt door het werk van de wet. We zijn allemaal afhankelijk van ons geloof en onze eigen keuze. We moeten altijd keuzes maken in ons leven, en onze keuze kan geleid worden door onze kennis van G-d's wil of door onze zelfzuchtige verlangens, maar de beloften van G-d zijn altijd hier en altijd beschikbaar voor ons. De leer van Rabbi Sja'oeel over het onderwerp van gerechtigheid is: 'Maar nu is zonder de wet gerechtigheid van God geopenbaard, waarvan door de Wet en de Profeten is getuigd: namelijk gerechtigheid van God door het geloof in Jezus Christus, tot allen en over allen die geloven, want er is geen onderscheid.

Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God, en worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus.", (Rom 3:21-24). Misschien is het moeilijk dit concept te begrijpen wanneer we zijn opgevoed met het idee, dat om een beloning te krijgen, we het moeten verdienen. Al onze samenlevingen zijn volgens dit patroon gebouwd: beloning / straf, als je goed doet, verdien je een beloning, als je daarentegen kwaad doet, verdien je een straf. Rabbijn Sja'uel legt echter uit hoe God ons belooft: "en worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade, door de verlossing in Masjiach Jesjoea .Hem heeft God openlijk aangewezen als middel tot verzoening, door het geloof in Zijn bloed. Dit was om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen vanwege het voorbijgaan aan de zonden die eertijds hadden plaatsgevonden onder de verdraagzaamheid van God", (Rom 3:24-25). Jesjoea is de sleutelfiguur in het verlossingsproces van iedereen die zijn offer voor hem accepteert. De tekst gaat verder: "Hij deed dit om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen nu in deze tijd, zodat Hijzelf rechtvaardig is én rechtvaardigt degene die uit het geloof in Jezus is", (Rom 3:26). Het is door zijn geduld en zijn eigen gerechtigheid dat God iedereen rechtvaardigt die zijn geloof in Jesjoea, de Masjiach, stelt. Daarom kunnen we niet opscheppen over wat we zijn of wat we doen, daarom stelt de Rabbijn een vraag: "Waar is dan de roem?. Hij is uitgesloten. Door welke wet?. Van de werken?. Nee, maar door de wet van het geloof", (27), het is beslist niet door ons "werk", onze naleving van de Mitswot dat we gerechtvaardigd zouden kunnen worden. En in deze kwestie is er geen verschil tussen Joden en niet-Joden. Iedereen, Jood en niet Jood, kan op dezelfde manier gerechtvaardigd worden door de verdienste van de Messias. "Wij komen dus tot de slotsom dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt zonder werken van de wet. Of is God alleen de God van Joden?. En niet ook van heidenen?, Ja, ook van heidenen", (28-29). Dan is de volgende vraag: waarom hebben we de Tora en de Mitswot ontvangen?. Als we alleen verlossing ontvangen door geloof in Jesjoea, is het niet meer nodig om de wet te houden. Sommigen gaan zo ver in deze richting, dat ze bevestigen dat door Jesjoea de Tora en al zijn mitswot teniet worden gedaan, geannuleerd, en we ze niet meer nodig hebben. Dat is niet de waarheid van de hele Bijbel. De Apostolische Geschriften zijn in harmonie met de Tora en de Tenach, ze zouden nooit annuleren wat God al heeft gezegd, daarom bevestigt Paulus bij het beantwoorden van deze vraag: "Het is toch immers één en dezelfde God, Die besnedenen rechtvaardigen zal uit het geloof en onbesnedenen door het geloof. Doen wij dan door het geloof de wet teniet? Volstrekt niet, maar wij bevestigen de wet", (30-31). Als discipel van Jesjoea houden we ons aan de Tora en zijn voorschriften.

INSPIRATIE HOEK

God gebod de Hebreeërs om hun kinderen Zijn geschriften te leren en hen vertrouwd te maken met Zijn omgang met Zijn volk. Het huis en de school waren één geheel. In plaats van vreemde lippen moesten de liefdevolle harten van de vaders en moeders hun kinderen onderrichten. Gedachten aan God werden in verband gebracht met alle gebeurtenissen van het dagelijks leven in de woning. De machtige werken van God in de verlossing van Zijn volk werden met welsprekendheid en eerbiedig ontzag verteld. De grote waarheden van Gods voorzienigheid en van het toekomstige leven waren ingeprent op de jonge geest. Het maakte kennis met het ware, het goede en het mooie. _

VERTELINGEN EN TRADITIE DE RECHTVAARDIGEN

De Tora zegt, "Exo 15:17 Die zult Gij inbrengen, en planten hen op den berg Uwer erfenis, ter plaatse, welke Gij, o HEERE! gemaakt hebt tot Uw woning, het heiligdom, hetwelk Uw handen gesticht hebben, o HEERE! .", (Exodus 15:17), Rabbi Chanina was zo arm, dat hij van vrijdag tot vrijdag op een "carob"(johannesbrood) leefde. Op een dag zei zijn vrouw tegen hem: "Hoe lang moeten wij nog zo'n armoede lijden?. Bid, dat we in voedsel worden voorzien". Rabbi Chanina bad en de vorm van een hand strekte zich uit, vanuit de hemel en gaf hun een tafelpoot van goud. Die nacht, zag zijn vrouw de rechtvaardige, in de toekomstige wereld in een droom. Iedereen zat aan een tafel met drie poten van goud, terwijl zij en haar man aan een tafel zaten met twee poten. En dus bad Rabbi Chanina weer, en de gouden tafelpoot werd van hun gered. Het tweede wonder, concludeert de Talmoed, was groter dan de eerste. Want terwijl dingen gegeven kunnen worden vanuit de hemel, worden ze niet teruggenomen. De Rebbe Lubavitcher legt uit: "Het is veel makkelijker voor een geestelijke realiteit, om uitgedrukt te worden in een fysieke vorm, dan voor iets om ontdoen te worden van zijn fysieke vorm en om terug te keren tot een zuiverdere en meer verheven staat. Vandaar de Talmoedische grondstelling: dingen worden gemakkelijker gegeven vanuit de hemel dan dat ze teruggenomen worden. Of, in de woorden van de zoon van Kapara, "groter zijn de daden van de rechtvaardigen dan het werk van hemel en aarde". (Chabad.org).

Kids Parasja

En de kinderen Israëls gingen er in, midden in de zee, op het droge, en het water was hun tot muren ter rechter hand en ter linkerhand. (Exo 14:22)